

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

2 – 3 Zprávy | 4 – 5 Občanský zákoník | 6 Místo pro život | 7 Jak se staví sen | 8 Šedý poutník | 9 Neinvazivní vyšetření
10 – 11 Pro věřící | 12 – 14 Svědectví | 15 informační materiály

1 / 2011 / Informační oběžník občanského sdružení Hnutí Pro život ČR / březen 2011

Nastal čas na změnu

Srdečně vás zveme v sobotu 26. března do Prahy na XI. **Pochod pro život**. Doprovodný program začíná již dopoledne v 9 hodin v prostorách dominikánského kláštera.

Přijedete-li, můžete se seznámit s organizacemi, které se v naší zemi věnují obnově kultury života, podpoře předmanželské a manželské čistoty a podpoře rodiny.

Mnozí z vás jistě aktivně, finančně či modlitbou podporují některé z těchto projektů. V sobotu dopoledne se můžete setkat a popovídat si s jejich zástupci, odnést si jejich publikace a dovědět se více o jejich činnosti. V *Hnutí Pro život ČR* jsme pro vás na toto dopoledne připravili mj. promítání nového dokumentu o vývoji člověka.

Dále se můžete seznámit s ostravským *Centrem pro rodinu a sociální péči*, *Betlémem nenarozeným*, zlínským *Centrem pro rodinu*, společností *Dlaň života*, *Institutem bioetických studií*, *Konzervativním klubem*, *Ligou pár páru*, poradnou *Aqua*

vitae, *Modlitbami za nejmenší* (Krucíata), sdružením *Na počátku*, *Res Claritatis*, *Silent No More Awareness* věnující se ženám po potratu, sdružením *Stop genocidě* či *Výborem na obranu rodičovských práv*. Přednášku pro zájemce si připravilo *Společentství čistých srdcí*. Máme radost, že přijede i Mons. Martin Holík z *Radia Proglas*.

Aktuální přehled organizací, které se do uzávěrky oběžníku nestihly registrovat, najdete na stránkách www.prolife.cz, kde je také formulář pro přihlášení se k účasti na dopoledním programu. **Registrace je nutná, abychom mohli zajistit vše potřebné.** Pro všechny registrované je zajištěn oběd. Vezměte s sebou i vaše děti, bude pro ně připraven zvláštní program. Svou účast můžete potvrdit i telefonicky na čísle 603 976 231.

Ve 13 hodin bude v kostele sv. Jiljí sloužena mše svatá obětovaná za děti zabitě při umělých potratech, za uzdravení a ob-

rácení rodičů a lékařů. Po 14. hodině vyjde vlastní Pochod pro život z Husovy ulice k soše sv. Václava na Václavském náměstí. Program skončí nejpозději v 16 hodin.

I když nebudete moci přijet, jsme vám vděční za vaši podporu a pomoc. Za poslední rok zemřelo kvůli umělému potratu dalších 25 tisíc dětí. Zůstali zde jejich zranění rodiče. Nastal čas na změnu a bez vás to možné nebude.

Hnutí Pro život ČR

Čekáte-li nečekaně dítě

volejte 800 108 000

<http://prolife.cz>
Informační stránky
Hnutí Pro život ČR

<http://stopgenocide.cz>
projekt zaměřený
na osvětu dospívajících

<http://linkapomoci.cz>
celorepubliková poradna
pro ženy v tísní

<http://kruciata.cz>
modlitební úsilí
na obnovu kultury života

Španělsko: Antikoncepce je spojena s velkým nárůstem potratovosti

V lednu byly publikovány v časopise *Contraception* výsledky průzkumu, který se týkal asi 2 tisíc španělských žen ve věku 15 až 49 let, jenž byl prováděn každé dva roky mezi léty 1997 a 2007. Během tohoto období stoupl počet žen užívajících antikoncepci z 49,1% na 79,9%. Přitom používání kondomů stoupl o 21% na 38,8% a antikoncepčních pilulek z 14,2% na 20,3%. Naproti tomu klesla sterilizace žen a používání nitroděložních tělísek. Během stejného období stoupla potratovost z 5,42 na 11,49 na každých 1000 žen. Autoři studie tvrdí, že takové zjištění nečekali, leč jde o známý fakt, potvrzený již ve více studiích.

Již dlouho je známo, že užívání antikoncepce vede k větší sexuální aktivitě a, protože antikoncepce někdy selhává, k většímu počtu „nechtěných“ těhotenství, což pak vede k více potratům. Dr. Dianne Irvingová, zabývající se bioetikou na Georgetown University, poukázala na to, že mnohé antikoncepční prostředky působí také abortivně, ale to není započteno v počtu potratů uváděných ve statistikách, takže skutečnost je vyšší. Malcolm Potts, jeden z bývalých ředitelů propotratové organizace IPPF, řekl už v roce 1979, že když se lidé obrátí k antikoncepci, potratovost neklesne, ale vzroste. Dr. Brian Clowes, ředitel výzkumu v HLI, řekl: „Celý plán spočívá v tom dostat lidi na antikoncepci a tak je získat pro potraty.“

Itálie: Studie ukazuje, že dvojčata v děloze matky spolu komunikují

Italský výzkumník dr. Umberto Castiello z university v Padově a jeho spolupracovníci zkoumali pět párů dvojčat u těhotných žen s nízkým rizikem komplikací. Použili pokročilou metodu ultrasonografie, která umožňuje, aby pohyby dětí byly trojdimenzionálně zaznamenávány. Cílem studie bylo zjistit, jaká je interakce dvojčat mezi sebou a zda je záměrná nebo nahodilá v důsledku prostorové blízkosti.

Pět dvojic dvojčat bylo zkoumáno ve 14. a 18. týdnu těhotenství. Ve 14. týdnu se dotýkaly jak děložní stěny, tak mezi sebou. O 4 týdny později byl jejich zájem o dvojče přibližně třikrát větší, přičemž téměř 30% jejich pohybů směřovalo k sourozenci. Tyto pohyby byly také přesnější a trvaly déle než pohyby zaměřené na sebe. Výzkumníci ve studii píší: Počínaje 14. týdnem těhotenství dvojčata provádějí pohyby zaměřené na svého sourozence a ty převažují nad těmi, které jsou zaměřeny na sebe sama. Zjištění poskytují kvantitativní empirickou

evidenci, že nenarozené děti jsou si vědomy svého okolí a přítomnosti dvojčete spolu s nimi v děloze matky.

Francie: 40 tisíc účastníků Pochodu pro život v Paříži

V neděli 23. ledna se v Paříži konal již sedmý ročník Pochodu pro život. Zúčastnilo se ho asi 40 tisíc osob, z toho 4 francouzští biskupové a též rakouský biskup Andreas Laun a také mnoho kněží z Paříže a jejího okolí, kteří přišli i se svými farníky. Pochod sám nebyl podle záměru jeho organizátorů náboženskou záležitostí; připravuje ho 15 pro-life skupin. Velká většina účastníků jsou křesťané, povětšinou katolíci. Mezi účastníky bylo mnoho mladých lidí, kteří přišli často se svými dětmi. Na pochod dorazila i česká delegace Hnutí Pro život ČR, prezident Radim Ucháč a viceprezidentka Zdeňka Rybová s rodinami.

Organizátorům Pochodu se několik dní před jeho konáním dostalo výslovné podpory od papeže Benedikta XVI., jenž jim prostřednictvím kardinála Tarcisia Bertoneho zaslal pozdravný dopis povzbuzující je k boji za život a ve kterém citoval z encykliky *Evangelium Vitae* Jana Pavla II.

Na závěr Pochodu promluvil k účastníkům středoškolský učitel historie Philippe Isnard, jenž byl suspendován, protože na škole organizoval debatu týkající se potratů, při které ukazoval fotografie toho, co se při nich děje. Přečetl výňatky z dopisu francouzského ministra školství Luca Chatele, v kterém stálo, že učitelé ve státem financovaných školách mají zakázáno prezentovat materiál, jenž zpochybňuje potratové zákony.

Belgie: Lékaři navrhují směrnice pro dárcovství orgánů při eutanazii

Belgičtí lékaři nejen získávají orgány od osob, které se rozhodly pro eutanazii, ale také veřejně tuto praxi obhajují a navrhují zavedení příslušných směrnic. Na konferenci organizované Belgickou královskou lékařskou akademií představili lékaři z univerzitních klinik z Antverp, Lovaně a z Lutychu prezentaci, ve které se zastávají dárcovství orgánů po eutanazii. Podle této prezentace ze 705 osob, které podle oficiálních údajů zemřely v roce 2008 v důsledku eutanazie, měli dostatečně kvalitní orgány, aby je bylo možné transplantovat.

„Umím si představit pouze pár nebezpečnějších záměrů než přesvědčovat nemocné lidi a společnost, že jejich smrt má větší hodnotu, než jejich život,“ řekl spisovatel a právník Wesley Smith.

Kardinál Pell kárá křesťanské politiky

Australský kardinál George Pell v interview pro Herold Sun vyzval katolické politiky, aby prosazovali křesťanské učení, a kárá ty, kteří „plují pod křesťanskou vlajkou“, ale „lehkovážně nedbají na křesťanská stanoviska“, když hlasují v parlamentu o morálních otázkách.

Kardinál prohlásil, že když někdo říká, že není křesťan a má jiné stanovisko, tak sice s ním nesouhlasí, ale chápe to. Je ale nepatřičné, aby někdo jednu chvíli tvrdil, že je tak dobrý katolík jako papež, a pak hlasoval v rozporu s křesťanskou naukou. Řekl také, že je australským občanem a má tak právo jako každý jiný občan říkat lidem, jak si myslí, že by měli hlasovat.

Gymnázium Jiřího Gutha-Jarkovského,
CEVRO Institut a Hnutí Pro život ČR vás srdečně zvou na odbornou konferenci

Lidské embryo: mezi vědou, filozofií a etikou

Místo konání: CEVRO Liberálně-konzervativní akademie, Jungmannova 17, Praha 1
28. května 2011, 15:00 - 17:00 (oficiální část, následující neformální diskuse)

Přednášejí: Petr Hach (Ústav pro histologii a embryologii 1. LK UK), David Černý (SFD Bologna, FF Angelicum Řím),
Giorgio Carbone (Facolta Teologica dell'Emilia Romagna), Jakub Kříž (CEVRO Institut Praha),
Andrea Porcarelli (Universita di Padova, Direttore Scientifico del Portale di Bioetica). Moderuje: Roman Cardal

Francie odmítla zákon o eutanazii

Po té co prezident Sarkozy prohlásil, že nepodepíše zákon, který schválila poslancecká sněmovna, vyslovil se proti také francouzský senát. Proti zákonu hlasovalo 170 senátorů, zatímco 142 senátorů bylo pro. Čelní pravíkoví politici, včetně francouzského premiéra Fillona a ministra zdravotnictví Bertranda, se postavili proti zákonu, nemluvě o představitelích katolické církve.

Zákon o eutanazii prohlašoval, že „každý dospělý člověk v terminálním stádiu nebo s těžkou nevléčitelnou chorobou, jež působí fyzickou či psychickou bolest, kterou nelze utišit, anebo kterou on sám považuje za nesnesitelnou, smí požádat vědomým úkonem o lékařskou pomoc, umožňující rychlou a bezbolestnou smrt“. Zásadní nesouhlas se zákonem vyjádřili také francouzští biskupové. Pařížský arcibiskup kardinál André Vingt-Trois připomněl, že „o úrovni a míře civilizovanosti společnosti svědčí způsob, jakým se chová ke svým nejslabším členům, dětem či nemocným, ke slabým na sklonku či na počátku jejich života“. Mnoho francouzských, ale i zahraničních hnutí, která brání lidský život, provázela debatu poslanců a senátorů modlitbou za odmítnutí zákona.

Bill Gates navrhuje celosvětový očkovací registr na omezení růstu populace

V prohlášení proneseném na summitu mHealth v listopadu loňského roku Bill Gates představil plán na využití technologie mobilních telefonů k zaregistrování každého narození na planetě do databáze očkování novorozenců.

Zásluhu za pokles počtu dětí, které umírají před dosažením pátého roku věku, z 20 milionů v roce 1960 na 8,5 milionu v současnosti, přisoudil očkování novorozenců. Více než dvoutisícovému publiku na konferenci řekl: „Asi k jedné třetině [tohoto zlepšení] došlo díky zvýšení příjmů. Většina však bylo dosaženo očkováním. Očkování bude klíčové. Kdybyste mohli prostřednictvím mobilního telefonu zaregistrovat každé narození – získat otisky prstů a lokalizo-

vat, kde se dítě nachází – pak byste mohli vytvořit systémy, které by zajistily, aby očkování proběhlo.“

Gates vysvětloval svou teorii, podle níž rodiče budou mít více dětí, pokud je dětská úmrtnost vysoká, a že když se sníží dětská úmrtnost, rodiče budou mít méně dětí, na příkladu urbanizovaného Západu, kde je porodnost nižší než úmrtnost: „Když zachráníte děti mladší 5 let, dojde ke snížení populačního růstu,“ řekl. „Zní to paradoxně. Faktem však je, že když se během deseti let zlepší výsledky zdravotní péče, rodiče se rozhodnou mít méně dětí.“

Naznačil, že chudé oblasti s vysokým populačním růstem, jako je například severní Nigérie nebo severní Indie, kde je podle něj očkováno méně než 50 % dětí, by měly z tohoto plánu na využití mobilní technologie největší prospěch.

„Když uvažuji o největším vlivu tohoto plánu, pak mám na mysli připomínání pacientů,“ řekl Gates a nepřímou naznačil, že jednotky GPS uvnitř mobilních telefonů by mohly být používány k vyhledání rodičů, kteří nenechali své děti očkovat, a tato skutečnost by jim byla „připomenuta“.

Gates posluchačům na summitu mHealth řekl, že neexistuje nic takového jako země se zdravým vysokým růstem populace. „Pokud je země zdravá, má nízký populační růst,“ pronesl. Jestliže se počet lidí zvýší z 6 miliard na 9 miliard, pak k tomuto populačnímu růstu dojde ve velkoměstských slumech. „Slumy jsou rozrůstající se záležitostí. Je to velmi zajímavý problém.“

Nadace Billa a Melindy Gatesových je známa tím, že financuje propotrátová opatření snížení růstu populace. Od svého založení v roce 1994 poskytla nadace Gatesových miliony dolarů Mezinárodní federaci pro plánované rodičovství (IPPF), jež je největším poskytovatelem potratů na světě, a také Populačnímu fondu OSN, o němž Steven Mosher, prezident Population Research Institute, odhalil, že se v Číně přímo účastní donucovací politiky jednoho dítěte.

Vztah mezi očkováním a řízením růstu populace má děsivou historii. V minu-

losti byly očkovací programy zneužívány k tajné sterilizaci žen. V roce 1995 nejvyšší soud na Filipínách zjistil, že vakcíny používané při programu UNICEF poskytujícím očkování proti tetanu, obsahovaly B-hCG, látku, která při podání této vakcíny trvale znemožnila ženám udržet těhotenství. Tato vakcína byla podána již přibližně 3 milionům žen.

V roce 2004 byla kampaň UNICEF na očkování nigerijské mládeže proti obrně podezřívána z toho, že se jednalo o krycí akci na sterilizaci národa. Dr. Haruna Kaita, vědec v oboru farmacie a děkan univerzity Ahmadu Bello v Zarii v severní Nigérii, objevil důkazy potvrzující závažnou kontaminaci. „Některé látky, které jsme ve vakcíně našli, jsou škodlivé, toxické, některé přímo ovlivňují lidský reprodukční systém,“ řekl dr. Kaita.

Nejméně čtyři další rozvojové země oznámily, že našly B-hCG ve vakcínách získaných od OSN.

Petice proti povinné sexuální výchově ukončena

18. ledna byla ukončena petice proti povinné sexuální výchově na školách. Petici podepsalo téměř 40 tisíc rodičů a osob, kteří nechtějí, aby se děti povinně učily tématům, jejichž obsah se může přičítat zásadám rodičů. Ministerstvo školství totiž loni na jaře vydalo Doporučení k realizaci v základních školách a příručku Sexuální výchova – vybraná témata, jejichž obsah je názorově jednostranný. Sexuální výchova je i nadále povinná a to i přes osobní dopis, který ministr Dobeš poslal ředitelům škol, aby děti rodičů, kteří s touto výchovou nesouhlasí, byly z výuky uvolněné. ministrův dopis však některé školy neakceptují, neboť nemá právní závaznost.

V nejbližších dnech se předsednictvo Výboru na obranu rodičovských práv rozhodne, jak s peticí naloží. Je nutné, aby si vládní orgány uvědomovaly, jak důležitá a nenahraditelná je výchova dětí v rodinách a právně ji podporovaly jako výsadní.

O nerozlučitelnosti a dalších změnách v občanském zákoníku

Ministerstvo spravedlnosti dalo k veřejnému připomínkování vládní návrh občanského zákoníku. Jedná se o základní zákon týkající se soužití mezi lidmi. Hnutí Pro život ČR se zapojilo do připomínkovacího procesu a navrhlo řadu pozměňujících návrhů. Zeptali jsme se Mgr. Radima Ucháče, prezidenta HPŽ ČR, na smysl některých zaslanych připomínek.

Zapojili jste se sice do připomínkovacího procesu, ale je zde nějaká naděje na zapracování těchto připomínek?

Naděje určitě je. Když srovnáme dnešní návrh s návrhem před třemi lety, více jak polovina našich tehdejších připomínek se dostala do současného návrhu. Týkalo se to například definice a účelu manželství, definice příbuzenství nebo ochrany biologického rodičovství.

Jaký má občanský zákoník dopad na běžný život?

Je to základní zákon upravující vztahy mezi lidmi. Jsou zde definice rodinných vztahů, úpravy sňatků a rozvodů, úprava smluv atd. Jedná se o více než tři tisíce paragrafů.

Jako první bod navrhuje posunutí právní osobnosti od okamžiku početí. Proč je to důležité?

Tato ustanovení vnímáme jako snahu, aby počaté děti neměly zaručená práva, ačkoliv tomu tak je v našem právním řádu již po 200 let. Návrh odděluje přirozenou existenci člověka a jeho právní osobnost, neboť způsobilost mít práva se výslovně váže pouze na narození. To je obecně velmi nebezpečné.

Navíc se zde mluví pouze o zájmech počatého dítěte, nikoliv však o právech. Všechny občanské zákoníky (z roku 1811, 1950, 1964), které kdy u nás platily, však výslovně stanovovaly, že počaté dítě je nositelem přímo práv, a nikoliv pouze „zájmů“. „Mít zájmy“ je mnohem nižší oproti termínu „mít práva“. Práva mají subjekty práv, tj. především lidé. Zájmy mají non-subjekty jako životní prostředí, památková péče, veřejnost atp.

Jde vám tedy o zachování současného stavu.

Nejenom. Navrhujeme i zakotvení obecných povinností rodičů vůči počatému dítěti obdobně jako k narozeným – povinnost péče o jeho zdraví a dobrý rozvoj. Je to snaha o zvýšení povědomí týkající se důstojnosti života od početí.

Velmi zajímavý je váš návrh na statut nerozlučitelného manželství. Jak by se to prakticky realizovalo?

Jedná se o velmi jednoduchý návrh umožňující manželům kdykoli uzavřít prohlášení o nerozlučitelnosti. Tak by konečně došlo k odstranění současné diskriminace velké části občanů, kterým zákon neumožňuje uzavřít nerozveditelné manželství a vystavuje je tak proti jejich vůli právní i sociální nejistotě. V praxi se statut nerozveditelného manželství dotýká minimálně 3.2 miliónů lidí, kteří se hlásí k římsko-katolickému vyznání. Když stát vychází nepoměrně menší skupině občanů vstříc institutem partnerství, proč neodstranit tuto formu diskriminace?

A co by se stalo, když jeden manžel druhého zadluží, ubližuje mu atd.? Znamenalo by to nemožnost jakékoli obrany?

Vůbec ne. Samozřejmě by bylo možné to, co dnes v případě nouze – právní rozdělení majetku, možnost nežít společně atd., dokud se situace nenapraví. Pouze by nebylo možné uzavřít další sňatek. Nerozlučitelné manželství platilo na našem území stovky let, v současné době platí například na Maltě a lidem to očividně neškodí.

Podstatné ale je, že lidé by měli svobodně na výběr mezi životem na hromádce, současným manželstvím a manželstvím nerozlučitelným.

Nebyl by to zvláště na katolíky psychologický tlak?

To je samozřejmě možné. A v čem je to špatné? Vždyť zvláště oni dobrovolně a svobodně uzavírají manželství až do smrti a to před Bohem. Buď tento jejich slib je myšlen vážně nebo ne. Pokud ano, budou rádi, pokud ne, je lepší, aby se v kostele nebrali.

Z podobné kategorie je asi i výrok o vině u rozvodů. Jaký má smysl?

Je to osvědčená prevence rozvodů. Nikdo z rozvádějících není rád, když si jeho děti později přečtou, kdo vlastně mohl za rozpad manželství. Není jedno, jestli jeden přesolí polévku nebo jestli druhý cynicky svého manžela podvádí s milenkami.

Rodinná mzda je jako červený hadr pro dnešní pokrokovou dobu. Proč toto ustanovení navrhuje?

To, že zde opět působí tvrdá feministická agenda mající za cíl zničit rodinu, přece

Výběr pozměňovacích návrhů

1. odmítnutí posunutí začátku právní osobnosti do narození a naopak trvání na okamžiku početí a zohlednění práv a povinností rodičů k počatému dítěti;
2. umožnění uzavření nerozlučitelného manželství;
3. vedle výchovy doplnění vzdělání mezi hlavní práva rodičů;
4. odstranění exkluzivních výhod pro homosexuální registrované partnerství;
5. zařazení výroku o vině u rozvádějících se manželství;
6. odstranění zákazu rodinné mzdy, aby zaměstnavatel směl zohlednit počet osob vyživovaných z jednoho platu;
7. umožnění dětem počatým při asistované reprodukci znát od 18 let své biologické rodiče;
8. zákaz odebírání dětí z rodin do dětských domovů z důvodu chudoby.

neznamená, že se schováme a budeme mlčet. Stále se operuje s právem na rovnou mzdu mužů a žen. V podstatě se tím člověk nejen degraduje na stroj, ale zákon k tomu postoji nutí všechny zaměstnavatele. My požadujeme, aby dal zákon zaměstnavatelům svobodu a oni mohli zohlednit, zda z jednoho platu žije veselým životem solitér nebo šestičlenná rodina. Dnes, když to udělá a je jedno jestli rodinu živí žena nebo muž, riskuje trestní postih. Jak chceme mít zdravé rodiny, když ji stát systematicky ekonomicky ničí?

Proč považujete za důležitý návrh ohledně znalosti biologických rodičů u dětí vzniklých při procesu umělého oplození?

Existuje přirozené právo každého člověka znát své kořeny. Samozřejmě se může stát, že opuštěné dítě nepozná své rodiče. Vždy je to pro něj ale handicap a není dobré do tohoto stavu úmyslně děti přivádět. To se stává, když se v rámci asistované reprodukce používají prodané cizí pohlavní buňky.

Toto ustanovení by mělo navíc velký preventivní charakter tohoto kšeftování

s pohlavními buňkami urážející lidskou důstojnost. Ženy dnes prodávají svá vajíčka za 15 tisíc korun a studenti spermie za několik stovek. Nikdo ze studentů by určitě nebyl rád, když by mu hrozilo, že za ním přijdou po čase jeho biologické děti.

Neposledním důvodem je zabránění incestům – dnes neexistuje možnost jak ověřit, zda dvě děti počaté umělým oplozením za pomoci „darovaných buněk“ nemají stejného biologického otce nebo matku.

Hnutí Pro život ČR a Mladí křesťanští demokraté vyhláší

2. ročník literární soutěže o nejlepší sokratovský dialog

Cena Sókratova bolehlavu

Mám říkat, co myslím, nebo myslet, co říkám? Sókratés

Téma: Nečekané dopady asistované reprodukce

- Kolik stojí lidský život? (1. námět)
- A co s těmi, kteří čekají v dusíku? (2. námět)
- Proč jsem přežil zrovna já? (3. námět)
- Lze postižené dítě reklamovat? (4. námět)
- Kdo je vlastně můj táta? (5. námět)
- Není vznešené vyšlechtit příští generaci? (6. námět)

Soutěž je určena studentům středních škol.

Na první straně textu uveďte své jméno a příjmení, věk, e-mailovou a poštovní adresu a adresu školy. Práce zašlete do 15. března 2011 na e-mailovou adresu info@prolife.cz ve formátu .doc. Délka textu je omezena na 5 stran A4. Práce mají podobu tradičního sokratovského dialogu s vyústěním.

Vyhlášení výsledků soutěže se uskuteční 18. dubna 2011. Případné další informace jsou k dispozici též na telefonním čísle 603 976 231 (Hnutí Pro život ČR); e-mail: info@prolife.cz; <http://prolife.cz>.

Odměna nejlepších prací:

- 1. místo 5 000 Kč
- 2. místo 3 000 Kč
- 3. místo 2 000 Kč

(všichni, kteří splní podmínky soutěže, získají publikaci Petera Kreefta *Ach, ten Sokrates...*)

Výhrada svědomí v Parlamentu ČR

V prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR proběhne ve čtvrtek 7. dubna 2011 od 14 hodin expertní seminář k otázce legislativní úpravy výhrady svědomí v pracovněprávních vztazích. Pořadatelé jsou Národní centrum pro rodinu a Institut bioetických studií.

Seminář reaguje na poptávku např. zdravotníků či vojáků po legislativní úpravě, která by stanovila jasné podmínky, za kterých je zaměstnanec oprávněn odepřít splnění konkrétního pracovního úkolu, pokud by jeho splněním porušil své svědomí. Úprava by vedla k naplnění práva na svobodu svědomí zaručeného čl. 15 Listiny základních práv a svobod, k posílení práv zaměstnanců i právních jistot zaměstnavatelů a k prohloubení soukromoprávního pojetí (tedy smluvní volnosti stran) pracovního práva.

Zájemci o účast se mohou hlásit na adrese info@bioeticka-studia.cz.

Institut bioetických studií (IBS) je občanské sdružení, jež vzniklo v roce 2010 s cílem pozitivních změn v bioetické oblasti. *Národní centrum pro rodinu (NCR)* je neziskovou organizací monitorující společenské podmínky vztahující se k rodině.

Najnebezpečnejšie miesto pre život. Budete šokovaní. Nie je to ani Bagdad, ani Chartúm, ani Mogadišu.

Dajme bokom prírodné katastrofy a rátajme iba násilie páchané ľuďmi. Hoci je Rusko na tom zle, hoci tam minulý rok podľa štatistík v dôsledku drog zahynulo hrozivých 100 000 ľudí, Rusko to nie je. Nie je to ani Čína, ktorá má najvyšší počet popráv na svete. Amnesty International uvádza, že v roku 2008 bolo určite popravených 1 718 ľudí. Peking žiadne údaje neuvádza, isté je, že skutočné číslo je omnoho vyššie. Odhaduje sa, že to bude viac ako 5 000. Koľko je z nich nevinných, možno len hádať. Nie je to ani Pakistan, ani Irán, kde je počet popráv na 1 000 obyvateľov údajne ešte vyšší ako v Číne a kde sú tiež popravení nevinní ľudia. A napokon, nie je to ani Irak či Afganistan so všetkými hrôzami vojny a tisíckami mŕtvych civilistov či prenasledovaných a zabíjaných kresťanov.

Je to New York.

Mesto New York má síce v prepočte na počet obyvateľov nižšiu kriminalitu ako Brati-

slava, problém je však inde. V New Yorku, jednom z najkrajších a najvyspelejších sídiel našej civilizácie je problém sa narodiť. Neuveriteľných 41 percent počatých detí je potratených.

To číslo vyráza dych.

Pri pohľade na jednotlivé časti mesta vyplýva, že najvyššia potrativosť je v Bronx. Až 48 percent počatých detí končí v tejto černošskej časti mesta usmrtených. V Brooklyne a Queense je to 39 percent, na Manhattane 38 percent a na Staten Islande 32 percent. Viac sa možno dočítať na stránke NYC41percent.com. Ako je možné, že tak vyspelé mesto, Mekka toľkých slobodne zmýšľajúcich ľudí, je takým surovým a nehostinným miestom pre život, že je tam problém sa vôbec narodiť? „Newyorské ženy majú zákonné právo voľby. A na tom sa skoro nič nezmení. Ale čo hovorí číslo 41 percent o našich voľbách?“ pýtajú sa autori webstránky NYC41percent.com.

Nuž, niečo tragicky smutné. Nad toľkou hrôzou však nemožno mlčať.

Aký je odkaz pre Slovensko?

Niekoľko jednoduchých právd. Nedostatkom kondómov to nebude. Ani chýbajúcou sexuálnou náukou na školách. Ani osvetou, nedostatkom kampaní ba ani nedostatočným blahobytom či slabou sieťou mimovládnych organizácií. Všetkého z toho je tam dosť. Skôr je to celé naopak. Náboženský a občianski lídri, ktorí zahájili kampaň za zníženie počtu potratov v meste totiž upozorňujú, že problémom sú práve zdarma distribuované kondómy a sexuálne programy na štátnych školách. To, čo u nás liberálni aktivisti vyzývajú ako progresívne a moderné návrhy je v skutočnosti cesta... k 41 percentám potratených detí. Nebohý pápež Ján Pavol II. tomu hovoril kultúra smrti. Ťažko nájsť vhodnejšie slová.

Jaroslav Daniška, Tyzden.sk

Jak se staví sen... aneb dobrá zpráva z Nadačního fondu Betlém nenarozeným

Lidé se ptají, jak se staví sen. Ale co se vlastně takovým snem myslí? Vycházejme z toho, že sen je něco krásného, něco, co si v běžném životě neumíme představit, něco, na co myslíme, když si v tichu srdce osnujeme svá tajná přání, něco, k čemu vzhlížíme jako k ideálu... mnohdy nedostižnému, vznešenému, velmi krásnému. To je můj sen, říká mladý muž a myslí na to, jak se poprvé proletí v letadle, které bude sám řídit. Mám tajný sen, říká mladá žena a myslí na to, jak kráčí k oltáři v nádherných svatebních šatech. Mým snem je být horolezcem, myslí si chlapec, který poznává krásu hor. Na počátku bývá prostě často sen. A pak?

Budu vám vyprávět o jednom snu. Doufám, že napíšu pouze to, s čím se zakladatelé tohoto snu budou moci plně ztotožnit. Psal se rok 1993. Pár lidí mělo takový sen, že se najde na planetě prostor, kde si lidé budou vážit lidského života. Života od počátku do jeho přirozené smrti. Života, který se pomalu a nenápadně klube na svět, života, o němž máma ještě neví a až se dozví, bude asi nemile překvapena, zaskočena, smutná. Tito lidé – kteří se zasnili – začali opravovat jeden téměř rozpadlý dům. Stavěli svůj sen. Opravovali dům s nadějí, že jednou ve svých zdech ochrání matky, jimž se stalo těhotenství nepříjemnou okolností jejich života a s novým životem pod srdcem ztratily něco jiného: dosavadní zázemí.

Na výstavbu takového snu je zapotřebí nejen malta, cement, fošny a jiné potřebné věci, ale také třeba vlastní úsilí, když je

třeba investovat svůj čas, vlastní ruce, když je potřeba pomoci třeba s otloukáním staré omítky a vlastní srdce, když se přemýšlí nad tím, kdo je ochoten se za celé dílo postavit. V další fázi, když je pak dům otevřen a zdá se, že „všechno dobře dopadlo“, je k výstavbě snu potřeba umění. Umění znovu začínat, vstávat i padat. Je potřeba objevovat místa, kde dolévají naději. Je potřeba najít zdroj, kde to stále plane a přitom nikdy nevyhoří a kde je tedy možno vždy zapálit plamínek, který by svítil i jiným. Nesmí chybět ani hluboká studna pokory, když se dílo nedaří a zdá se, že by jindy snad osvědčené prameny mohly vyschnout, a hlavně ochota k té studně docházet. K uskutečnění snu tohoto druhu je také nezbytná náruč odpouštění, když ten druhý sní společný sen v jiných barvách či jinou rychlostí. A kdo ví, kde sebrat věčnou

důvěru, že tento sen není naivní a bezmocný, když všichni okolo sní o něčem úplně jiném. Zní to jako bláznivý sen, jako ideál, že? To víte, vždyť sny jsou prostě takové... nedostižné, ale stále znovu motivující a provokující.

Ale teď již od snu k realitě: již tři roky stojí a poskytuje svou službu Azylový dům pro těhotné ženy v tísní v Pardubickém kraji, který zrekonstruovali lidé z Nadačního fondu Betlém nenarozeným. Bez odměny, jen tak ve svém volném čase. Jeho zdi skýtají v létě stín a příjemný chlad, v zimě drží teplo domova. Okolní lípy šumí miminkům do spaní a srnky obcházejí jeho zahradu. Dům poskytuje zázemí sedmi klientkám.

A co maminky v domě stále dělají? Přece sní své sny! Přijďte se podívat...

Pavla Glogarová

Svoboda, která požírá samu sebe

Kermit Gosnell je potratář z Pensylvánie v USA, který byl obviněn ze sedmi případů vraždy narozených dětí. Zavraždil je tak, že uměle vyvolal porodní bolesti, děti odrodil a potom jim vrazil vřadu do krku chirurgické nůžky. Děti, které takto za desetiletí provozování praxe zabil, jsou pravděpodobně stovky, je však o tom problém získat záznamy. Osmé obvinění je za ženu, která v jeho klinice zemřela při potratu na předávkování léky proti bolesti. Dalšími potraty dětí si údajně vydělal asi 1,8 milionů dolarů za rok.

Gosnellův personál byl netrénovaný a nedbalý, klinika extrémně nehygienická. Komplikace všeho druhu byly časté stejně jako nákaza pacientek pohlavními chorobami. Když policie prohledala Gosnellovu kliniku, našla množství pytlů a láhví obsahujících potracené plody. Některé z nich byly v té samé lednici, ve které si personál kliniky nechával svačiny. Sklenice obsahující useknuté nožičky dětí byly vyrovnány na polici.

Tento šokující případ mimo jiné také ukazuje na pozoruhodný fenomén, že některé svobody požírají samy sebe. To, co bylo obzvláště v Americe hájeno jako svoboda ženy, se najednou ukazuje být něčím,

co je ženám vnučováno násilím. Gosnell se nijak netajil tím, že některé potraty na jeho klinice se dějí proti vůli pacientek. V dokumentech, které dával pacientkám před základem vyplnit, stojí také, že pokud je pacientka donucena k potratu partnerem nebo rodiči, měla by zvážit použití sedativ „pro větší pohodlí“.

Zdá se, že neměl proč se bát, protože byl jako potratář pod ochranou úředníků státu. Všechny stížnosti na něj byly systematicky zametány pod koberec, inspekce stavu kliniky byly prováděny pouze formálně nebo vůbec. Pravda o „domu hrůzy“ vyšla najevo teprve při razii FBI pro podezření z toho, že Gosnell ilegálně předepisuje léky. Co bylo motivem tohoto „selhání“? Strach nezodpovědných zodpovědných z toho, že v případě zavírání normy porušujících potratových klinik budou mít ženy menší přístup k potratu.

Cílem propotratového hnutí, které v 70. letech aplaudovalo rozhodnutí Nejvyššího soudu v případě Roe vs. Wade, byla údajně především svoboda ženy. Rozsudek Roe vs. Wade de facto prohlásil právo na potrat za ústavní právo garantované Ústavou USA. O 40 let později však vi-

díme divadlo, které příznivce svobody stěží potěší. I pokud by měl za to, že ke svobodě ženy patří rozhodnutí, zda bude své dítě milovat nebo ho nechá zabít, musí být oprávněně zděšen.

Je přitom nepravděpodobné, že by Gosnellův případ byl ojedinělý. Nejspíš byl pouze jedním z potratářů porušujících zákon, kteří jsou úředníky systematicky kryti. Jen prostě zašel v míře a množství oblidností tak daleko, že proti němu byli nuceni zakročiti i ti, kteří ho předtím chránili. Obhájci potratů by jako ochránci práv ženy měli na jeho zločiny důrazně upozorňovat a prosazovat např. časté, důkladné a objektivní inspekce potratových klinik. To, co je však od nich slyšet, je víceméně ticho, ve kterém zaslechneme i cvrkání cvrčků. To, že za odsouzení Gosnella občas viní odpůrce potratů, nepočítám.

O co jim tedy vlastně jde? O hlásanou svobodu a autonomii ženy? O tu hromadu peněz z potratového průmyslu? Bezproblémový sex bez „rizika“ narození dítěte? O válku proti ženě a její přirozenosti? O účinná opatření proti přemnožení „lidského odpadu“?

sedypoutnik.blogspot.com

Rada pro maminky, které nemohou čerpat dvouletou či tříletou variantu rodičovského příspěvku: ať jde na jeden den na mateřskou váš manžel!

Maminky, které studovaly, nebyly zaměstnané či pečovaly o děti, mají nárok pouze na čtyřletou variantu čerpání rodičovského příspěvku. V praxi to znamená, že po devíti měsících pobírání 7600 korun klesne jejich rodičovský příspěvek na 3800 korun. Nejméně výhodná je tato varianta pro matky, které chtějí mít v blízké budoucnosti další dítě.

Existuje však řešení. O mateřskou může mezi 6. a 22. týdnem věku dítěte požádat

jeho otec, a to třeba i na jeden den. Pokud splňuje podmínky, může si zvolit dvouletou či tříletou variantu rodičovského příspěvku, a pak se opět se svou ženou vystřídat. Při střídání rodičů se totiž výše rodičovského příspěvku nemění!

Na námitku, že se jedná o fintu, jak vzrát na snížení rodičovského příspěvku, musím odpovědět: Náš stát znevýhodňuje v daném a v důchodovém systému ty, kdo odpovědně vychovávají děti.

Uvedený postup umožňuje mnoha pářům dosáhnout na dvouletou a tříletou variantu rodičovského příspěvku, tedy na variantu, které rodinu více motivují k druhému či

třetímu dítěti. A to je to, co naše společnost a ekonomika potřebují.

KDU-ČSL se podouvá, že chce zvyšovat dávky. Není to pravda. Chceme zvýšit slevy na dani, a nechat tak rodinám více peněz z toho, co si vydělají a následně investují do výchovy svých dětí. Nejvíce náš stát a jeho ekonomiku poškozují ti, kdo tyto principy nechápou a peníze rodinám berou. Současné nastavení daňového systému a zamýšlená důchodová reforma rozhodně nemotivují mladé lidi rodiny zakládat a mít děti.

Marian Jurečka, KDU-ČSL
Právo

POZOR, nové číslo bankovního spojení na Hnutí Pro život ČR!

Vážení přátelé,

rádi bychom Vám oznámili, že v rámci úsporných opatření jsme změnili poskytovatele bankovních služeb – tj. číslo účtu (na nové 2900 089 089 / 2010), abychom za vedení konta neplatili zbytečně vysoké poplatky. Věnujte proto, prosím, při případném zaslání daru na naši činnost pozornost této změně v tiráži na zadní straně informačního bulletinu. Údaje o účtu jsou také v kontaktních údajích na webové stránce <http://prolife.cz>. Ty z Vás, kdo využíváte starší složenky k zaslání daru, prosíme o změnu uvedení čísla účtu na příkazech v bance u bezhotovostních převodů nebo přepsání nového čísla účtu do prázdné složenky typu A, kterou si můžete obstarat na každé poště. Původní účet bude brzy zrušen. **Děkujeme za veškerou Vaši podporu!**

Neinvazivní prenatální genetické testování

Vědcům (z nichž mnozí spolupracují na tomto poli s vedoucím výzkumníkem z Hong Kongu, Dennisem Lo) je již po několik let známo, že v mateřské plasmě a krevním séru je přítomno DNA plodu.^{1,2} Jelikož však je koncentrace DNA plodu velmi nízká (3-10% z celkové mateřské plasmy DNA) a množství DNA u matky vysoké, bylo obtížné DNA plodu zjistit.

Dennis Lo a jeho spolupracovníci však v nedávné publikaci³ podávají zprávu o tom, že se jim podařilo rozluštit celkový genom plodu z mateřské plasmy DNA. Toto je velice významný objev. Dokazuje, že v podstatě všechna genetická informace o plodu je přítomna v mateřské krevní plazmě. Z toho vyplývá, že pokud chceme analyzovat genetickou stavbu plodu, stačí objevit metody, kterých je možno použít ke zjištění a analýze plodového genomu z krevního vzorku těhotné ženy. Za použití současné technologie je však tento proces náročný a drahý.

Dennisu Lo a jeho spolupracovníkům se podařilo vyvinout metodu ke zjištění specifických oblastí plodového genomu. Nazývají ji „Epigenetic-genetic Chromosome dosage approach“ (EGG – epigeneticko-genetický chromozomální dávkový přístup). Za použití této metody se jim podařilo úspěšně zjistit relativní obsah plodového chromozomu 21⁴. Z toho je pak možno usoudit, zda-li plod vykazuje chromozomální vadu (trisomie 21), která způ-

sobuje Downův syndrom. Podařilo se jim také vyvinout podobnou metodu ke zjištění plodového obsahu chromozomu 18, což umožňuje usoudit (poměrně přesně), zdali plod vykazuje chromozomální vadu (trisomie 18), která způsobuje Edwardsův syndrom⁵.

To vše představuje možnost neinvazivního prenatálního zjištění chromozomálních vad, známých pod označením aneuploidy (abnormální počet chromozomů). Zjištění takových abnormalit za použití této metody je účinnější a finančně méně nákladné, protože se zaměřuje jen na specifické oblasti zájmu v plodovém genomu. Je to alternativní přístup k nákladnému a náročnému procesu masivní paralelní genomové sekvence k zobrazení celkového plodového genomu. Dá se předpokládat, že s vývojem genomové sekvenční technologie bude za několik let existovat účinná a finančně výhodná metoda ke zjištění a seřazení celkového plodového genomu neinvazivním způsobem. Přístup ke všem genetickým informacím, které jsou obsaženy

Bohužel i tento nový druh prenatálního vyšetření, přes jeho šetrnost vůči matce i odbouranou invazivní zátěží, která ochrání nenarozené dítě před případnými komplikacemi (které způsobuje jiný druh vyšetření, např. amniocentéza), je ryze eugenické povahy. Z principu má být cílem nalezení nemocného dítěte a posléze – při potvrzení jeho onemocnění – jeho včasné usmrcení.

Odstraněním invazivity vyšetření, tedy zjednodušením postupu vyhledání nemocných dětí, vzniká smutná předpověď dalšího zvýšení počtu usmrcených nemocných dětí. Rodiče, kteří se vyšetření v těhotenství za účelem vyhledání nemocného dítěte podrobují, jsou při zjištění diagnózy vystaveni velmi silnému tlaku ze strany zdravotníků, aby dítě nechali zabít.

Pro bližší seznámení s praktickými otázkami kolem předporodních vyšetření v ČR a jejich možnostmi i riziky doporučujeme leták *Vyšetření v těhotenství*. Můžete si jej objednat skrze objednávkový formulář otiskovaný na předposlední straně v tomto čísle bulletinu.

v plodovém genomu, umožní lékařům zjistit ve větším rozsahu genetické vady i genetické predispozice.

¹ Lo YMD, Corbetta N, Chamberlain PF, Rai V, Sargent IL, et al. (1997) Presence of fetal DNA in maternal plasma and serum. *Lancet* 350: 485-487.

² Lo YMD, Tein MS, Lau TK, Haines CJ, Leung TN, et al. (1998) Quantitative analysis of fetal DNA in maternal plasma and serum: implications for noninvasive prenatal diagnosis. *AM J Hum Genet* 62: 768-775

³ Y. M. DennisLo, K. C. Allen Chan, Hao Sun, Eric Z. Chen, Peiyong Jiang, Fiona M. F. Lun, Yama W. Zheng, Tak Y. Leung, Tze K. Lau, Charles R. Cantor, and Rossa W. K. Chiu (2010) Maternal Plasma DNA Sequencing Reveals the Genome-Wide Genetic and Mutational Profile of the Foetus. *Science Translation Medicine*. Vol.2, issue 61.

⁴ Tong YK, Jin S, Chiu RWK, Ding C, Chan KCA, et al. (2010) Noninvasive prenatal detection of trisomy 21 by an epigenetic-genetic chromosome-dosage approach. *Clin Chem* 56: 90-98.

⁵ The Median duration of survival of infants with trisomy 18 is 10-15 days. Though a small proportion survive more than a year and there has been some anecdotal evidence that some survive into their teens.

Southern Cross Bioethics Institute

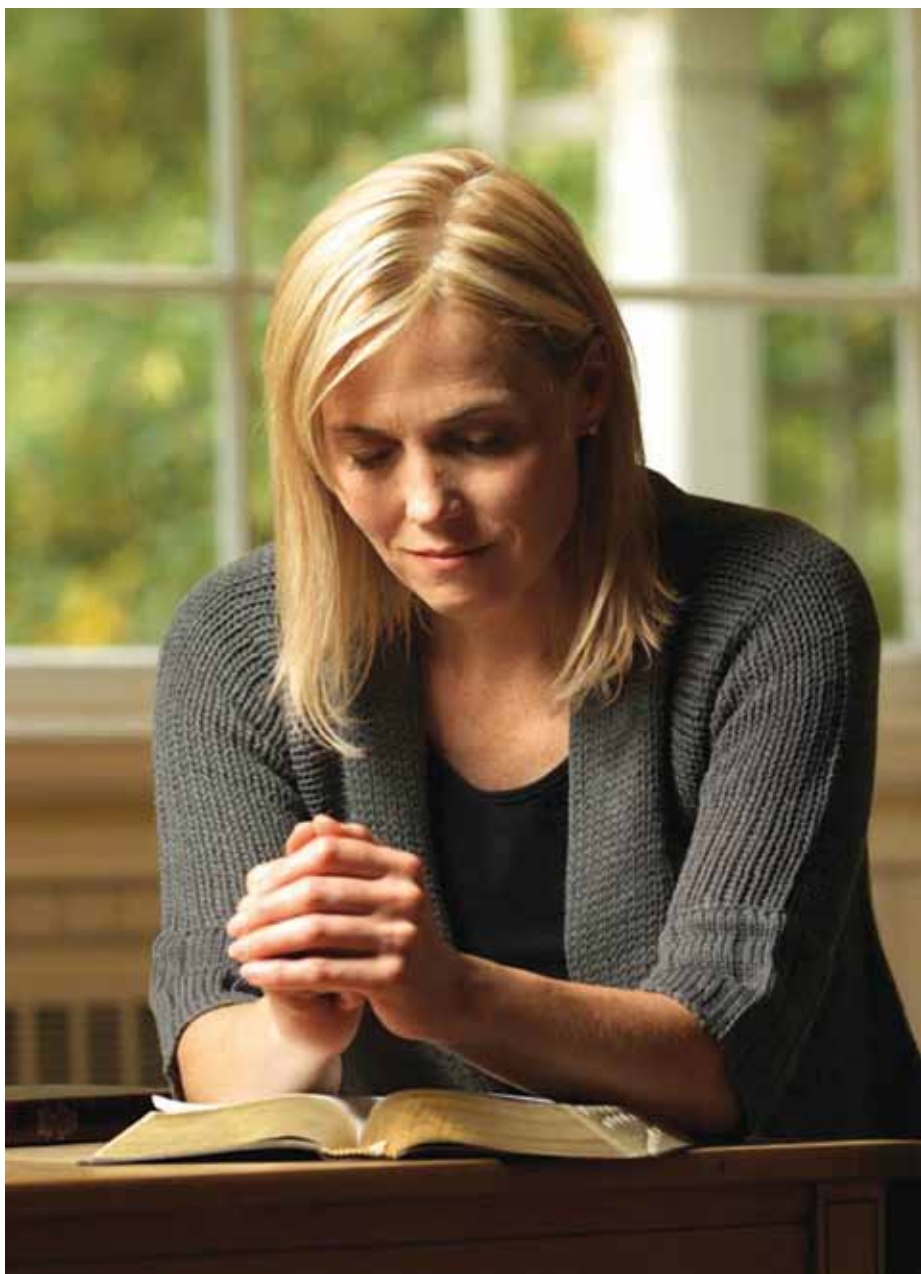
Jak se správně modlit za nenarozené

Sv. Otec Benedikt XVI. vyhlásil loňský 27. listopad dnem modlitební vigilie za nenarozené děti. Tento úmysl by měl provázet katolíky neustále. Jsou církevní svátky, které to připomínají: Den Mládětek 28. 12. a slavnost Zvěstování 25. 3., spojená obvykle (v nejbližší sobotu) s tradičním Pochoodem pro život. Dovolím si ale rebelantskou otázku: Modlíme se na tyto úmysly správně?

Někteří věřící se modlí za „spásu potravných dětí“. O jejich osudu vedou teologové již od středověku nekonečné diskuze. Nebudeme rozebírat jednotlivé teorie, nám stačí pouze jediné: Bůh nikoho netrestá bez osobní viny a může ve své dobrotě krutě usmrcené nepokřtěné děti zabitě umělým potratem spasit mimořádným způsobem.

Mnohem konkrétnější je ale modlitba za něco jiného: Za jejich právo narodit se, právo na život, které je cynicky pošlapáno nohama. S tím souvisí i modlitba za obrácení matek, jdoucích na potrat a lékařů, páchajících tyto vraždy. Veřejná modlitba na tyto úmysly před potratovými klinikami znásobuje její účinek, jak dokazuje svědectví P. Phillipa Reillyho z USA o tom, že v jeho zemi za posledních cca 20 let téměř polovina potratových klinik, před nimiž se ochránci života modlili a zároveň diskutovali se ženami, jdoucími na potrat a také se zdravotnickým personálem, musela ukončit svoji činnost pro nedostatek klientely. Podobně se stalo i ve Vídni v Rakousku, kde před dvěma lety jedna potratová klinika, před níž se ochránci života denně modlili a hovořili se ženami, které tam směřovaly, nakonec zkrachovala. Na těchto příkladech nám sám Pán ukazuje, že taková forma modlitby opravdu dělá divy a má nečekané výsledky.

Tím spíše je nutno modlitební úmysly rozšířit ještě dál. Lidská přirozenost je v důsledku dědičného hříchu nakloněna spíše ke zlému než k dobrému, proto dokud bude potrat legální, vždycky se najde dostatek žen, které k tomuto „řešení“ sáhnou a dostatek lékařů, ochotných „to“ vyko-

nat. I když v USA řada klinik po modlitbách ochránců života zkrachovala, nic to nezměnilo na milionech dětí vražděných ročně v této zemi umělým potratem. Proto katolík by se měl modlit i za to, co je dnes „politicky nekorektní“: za legislativní zákaz umělých potratů a jejich trestání! Proč se tento aspekt v zápase za práva nenarozených dětí tak málo připomíná? Proto, poněvadž nám chybí povědomí o sociálním království Kristově, jak psal už v roce 1925 papež Pius XI. ve své encyklice „Quas Primas“.

Kristus není totiž Králem pouze našich srdcí, nikoli jenom v duchovním slova smyslu, jak dnes do omrzení slyšíme. Už sv. Pavel píše, že „On musí kralovat, dokud nepoloží všechny nepřátele pod své nohy...“ (1 Kor 15, 25), a také že „ve jménu Ježíšově musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí...“ (Fil 2, 10). To nemá nic společného s otázkou náboženské svobody, znamená to pouze tolik, že legislativa má odpovídat přirozenému mravnímu zákonu a morální pravdě, kterou

Církev už dva tisíce let hlásá. Legislativní zákaz potratů a jejich zařazení mezi trestné činy vraždy se proto musí stát principiálním požadavkem všech hnutí na obranu nenarozeného života.

Nejsem samozřejmě tak naivní, abych tvrdil, že je to v dohledné době dosažitelné. Z lidského, přirozeného hlediska nikoliv, ale z nadpřirozeného pohledu? U Boha není totiž nic nemožného. Pokud naše modlitby budou zahrnovat i tento úmysl, potom se můžeme dočkat podobného radostného překvapení jako v případě krachujících potratových klinik. Samozřejmě katolík tomu musí sám v mezích svých možností napomáhat. A toto nedělá, když před volbami při výběru kandidátů do parlamentu si klade za prioritu jejich postoj k placení poplatků ve zdravotnictví nebo ke školnému na univerzitách. Dokud se nestane samozřejmostí, že pro katolíka bude při volbách rozhodující názor voleného kandidáta na potrat, dotud se z místa nepohneme. Až se v tomto bodě změní srdce českých věřících, potom může dojít i tady k posunu, i když představujeme v českém národě menšinu.

Pouze legislativní zákaz potratů je schopen podstatně omezit toto zlo na minimum. Byl jsem v létě na Maltě, kde je potrat trestný v jakékoliv podobě, za jeho propagaci jde pachatel do kriminálu právě tak jako za schvalování nacistické nebo komunistické genocidy. Potraty se tam sku-

tečně neprovádějí, ženy, které si „to“ chtějí nechat udělat, se vystěhují ze země, neboť trestným činem je i zákrok, který Malta podstoupí v zahraničí. Popře snad někdo, že takový výsledek legislativy, postihující potrat jako trestný čin, je požehnaním?

V sousedním Polsku si ještě před dvaceti lety stěžovali tamní biskupové na více než 200 tisíc umělých potratů ročně, dnes, kdy je tato možnost redukována pouze na taxativně vypočtené výjimečné případy, jde podle seriózních průzkumů o cca 7-14 tisíc ilegálních zákroků za rok. To už se dá hovořit o pozitivním obratu.

Již staré římské právo znalo pravidlo: „Kdo není od zločinu odstrašen domlou, bude odstrašen trestem.“ Potraty jsou zločiny proti lidskosti, genocidou na nejbezbrannějších lidských bytostech, a proto musí být stíhány stejným způsobem jako genocidy hitlerovců a bolševiků. Kdo tvrdšíjné odmítá uznat, že člověk už od početí je člověkem a sahá k jeho zabití, musí být od tohoto zločinu odstrašen hrozbou trestu jako u kteréhokoliv jiného kriminálního deliktu. Zkušenosti Malty a Polska ukazují, že kde legislativa potrat takto kvalifikuje, počet dětí zavražděných v matčině lůně rapidně a citelně klesá. Nebojme se tedy modlit za vyhlášení zákonů, které umělý potrat zakazují a stíhají jako trestný čin!

PhDr. Radomír Malý

Liga pár páru srdečně zve rodiny, manželské páry a snoubence na

Pouť na Křemešník

neděle 29. května 2011

Program:

10.45 Mše svatá

13.30 Nedělní pohádka

14.00 P. ThLic. Jan Balík:

Manželství, znamení trojiční lásky

15.15 Workshopy:

Etika manželství; Plodnost, neplodnost a medicína; Zajímáme se o PPR; Rodina – společenství života a lásky

16.30 Závěrečná adorace

s požehnaním

Bude připraven paralelní program pro děti. Během dne možnost individuálních rozhovorů s knězem, lékaři, instruktory PPR. Přijďte s námi oslavit 20 let činnosti LPP v ČR!

Více informací na www.lpp.cz,
tel: 775 358 911, novakovi@lpp.cz

PŘIHLAŠOVACÍ FORMULÁŘ

K systematickému modlitebnímu úsilí za záchranu životů nenarozených dětí ohrožených umělým potratem.

Cíl Kruciáty

1. Probuzení svědomí společnosti ohledně zabíjení nenarozených dětí s cílem obnovit úctu k lidskému životu, důstojnost každého člověka a vědomí odpovědnosti za život každého počatého dítěte.
2. Uznání práva na život každého dítěte od okamžiku početí a na jeho plnou právní ochranu, aby zákony neumožňovaly zabíjení nenarozených dětí.

Účastníci Kruciáty se po dobu jednoho roku každý den modlí předem zvolenou modlitbu na úmysl obnovení kultury života. Jednou za měsíc se ve všední den účastní mše svatě s přijetím svatého přijímání na úmysl obnovení kultury života. Nemocní, kteří se nemohou mše svatě zúčastnit, obětují na tento úmysl den svého utrpení.

Jméno a adresa (a e-mail):

Přihlášku lze zaslat na adresu v tiráži nebo se přihlásit na adrese www.kruciata.cz.

modlitební úsilí za záchranu životů nenarozených dětí

Ultrazvuk, který změnil můj život

Uvedený text je první kapitolou právě vydané knihy paní Abby Johnson. Tato žena byla ředitelkou pobočky propotrátové společnosti Planned Parenthood v Texasu. Po určitém zážitku radikálně změnila svůj postoj. Rozšířila tak řady stovek lidí, kteří se ze zarputilých obránců smrtící „svobodné volby“ stali vášnivými obhájci práva na život pro každého člověka od početí.

Cheryl strčila svou hlavu do mé kanceláře. „Abby, potřebují další osobu ve vyšetřovně. Jsi volná?“ Překvapeně jsem se zvedla od svého papírování. „Jistě.“

Ačkoliv jsem byla u Planned Parenthood osm let, nikdy jsem nebyla volána do ordinace, abych pomohla lékařskému týmu během potratu, a neměla jsem představu, proč jsem tam nyní zapotřebí.

Registrované sestry byly jediné, které asistovaly při potratech, ne jiný personál kliniky. Jako ředitelka kliniky v Bryanu v Texasu jsem byla schopná v nouzi zaskočit za jakoukoli pracovní pozici, samozřejmě vyjma lékařů nebo sester provádějících lékařské procedury. Souhlasila jsem při několika málo příležitostech, abych na žá-

dost pacientky zůstala s ní a dokonce držela její ruku během procedury, ale pouze když jsem byla poradcem, který s ní pracoval během příjmu a poradenství. To nebyl dnešní případ. Tak proč mě potřebovali?

Dnešní hostující potratář byl na klinice v Bryanu předtím pouze dvakrát nebo třikrát. Měl soukromou potratovou praxi v místě vzdáleném asi 100 mil. Když jsem s ním hovořila o jeho práci před několika týdny, vysvětlil, že v jeho zařízení provádí pouze potraty kontrolované ultrazvukem – procedura potratu s nejmenším rizikem komplikací pro ženu. Protože tato metoda umožňuje lékaři, aby přesně viděl, co se děje uvnitř dělohy, je zde malá možnost perforace děložní stěny, což je jedno z rizik

potratu. Uznávala jsem to. Čím více může být uděláno pro bezpečí a zdraví ženy, tím lépe. Nicméně vysvětlila jsem mu, že tento postup obvykle na naší klinice neděláme. Měl pro to pochopení a řekl, že bude postupovat podle našich typických procedur, ačkoliv jsme souhlasili s tím, že má svobodu použít ultrazvuk, jestliže bude mít pocit, že konkrétní situace to vyžaduje a bude se mu lépe pracovat.

Blížila jsem se k ordinaci. Nikdy jsem nevstupovala ráda do této místnosti během potratové procedury. Ale protože musíme být připraveni kdykoliv se zapojit a udělat tu práci, otevřela jsem dveře a vstoupila.

Pacientka byla již pod sedativy, stále při vědomí, mířil na ni jasný kužel světla. Byla

ve správné poloze, nástroje byly úhledně rozloženy hned u lékaře a registrovaná sestra umísťovala ultrazvukový přístroj k operačnímu stolu.

„Chystám se provést ultrazvukem kontrolovaný potrat u této pacientky. Potřebuji pomoci s držetím ultrazvukové sondy,“ vysvětlil mi lékař.

Když jsem uchopila ultrazvukovou sondu do ruky a seřídila nastavení na přístroji, dohadovala jsem se sama se sebou, že tu nechci být. Zhluboka jsem se nadechla a snažila jsem se naladit na hudbu z rádia, které tiše hrálo na pozadí. Je to dobrá zkušenost – nikdy jsem předtím neviděla ultrazvukem kontrolovaný potrat, řekla jsem si. Možná mi to pomůže, když radím ženám. A kromě toho to budu mít za sebou jenom za několik minut.

Nemohla jsem si představit, jak těžko přístředních deset minut otřese základem mých hodnot a změní běh mého života.

Nanesla jsem lubrikant na pacientčino břicho, pak jsem manévrovala ultrazvukovou sondou, dokud se neukázala děloha na obrazovce a nastavila jsem polohu sondy, aby zachycovala obraz plodu.

Očekávala jsem, že uvidím to, co jsem viděla při minulých ultrazvukových vyšetřeních. Obvykle, v závislosti na tom, jak těhotenství pokročilo a jak plod byl obrácen, viděla jsem nejprve nohu nebo hlavu nebo nějaké neúplné zobrazení trupu, a bylo třeba trochu manévrovat, aby se získalo nejlepší možné zobrazení. Ale tentokrát byl obraz kompletní. Mohla jsem vidět celý dokonalý profil dítěte.

Vypadá právě tak jako Grace ve dvanácti týdnech, pomyslíla jsem si a zavzpomínala jsem na svůj první pohled na mou dceru schoulenou bezpečně v mé děloze. Zobrazení nyní přede mnou mi připadalo stejné, jen jasnější, ostřejší. Podrobnosti mě vylekaly. Mohla jsem jasně vidět profil hlavy, obě paže, nohy a dokonce malinké prsty na rukách a nohou. Dokonalé. A právě tak rychle záblesk hřejivé vzpomínky na Grace byl vystřídán návalem úzkosti. Co se chystám vidět? Žaludek se mi sevřel.

Předpokládám, že to zní podivně od profesionála, který řídil dva roky kliniku Planned Parenthood, radil ženám v krizi, plánoval potraty, kontroloval měsíční zprávy o rozpočtu kliniky, najímal a školil personál, aby uměl včas ukončit těhotenství. Věřila jsem, že Planned Parenthood zachránilo životy – životy žen, které by se bez služeb poskytovaných touto organizací mohly uchýlit k nějakému pokoutnímu řečníkovi. To vše prolétlo mou myslí, zatím-

co jsem pečlivě držela sondu na správném místě. „Třináct týdnů,“ slyšela jsem říkat sestru poté, co provedla měření, aby určila stáří plodu.

Studený vzduch ve vyšetřovně způsoboval, že mi bylo chladno. Mé oči byly přilepené k zobrazení dokonale utvořeného dítěte a tu jsem zpozorovala, že na obrazovce se objevil nový obraz. Kanyla – nástroj ve tvaru stébla připojený na konec odsávací trubičky – byla vložena do dělohy a přiblížovala se k boku dítěte. Vypadala jako vetřelec na obrazovce, nepatřičně.

Moje srdce se zrychlilo. Čas se zpomalil. Nechtěla jsem se dívat, ale ani jsem nechtěla se přestat dívat. Byla jsem zděšená, ale současně fascinována, jako nemotora, jenž zpomaluje, když řídí kolem nějaké strašné automobilové havárie – nechtěla jsem vidět rozervané tělo, nicméně to vše vidí.

Moje oči zalétly k tváři pacientky, slzy tekly z koutků jejích očí. Mohla jsem vidět, že má bolesti. Sestra poklepávala tvář ženy papírovým kapesníkem. „Jen dýchejte,“ jemně ji poučuje sestra. „Dýchejte.“

„Už je skoro po tom,“ zašeptala jsem. Chtěla jsem zůstat zaostřená na ni, ale mé oči se stočily zpět na obraz na obrazovce.

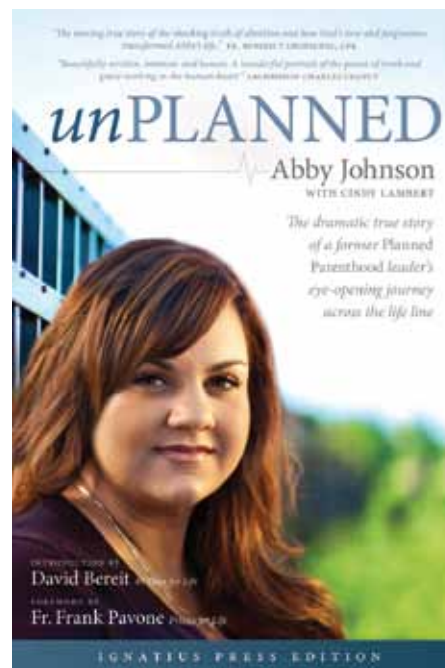
Zprvu se zdálo, že dítě si není vědomo kanyly. Ta jemně sondovala bok dítěte a na chvilku jsem pocítila úlevu. Ovšem, myslila jsem si. Plod necítí bolest. Ujišťovala jsem o tom bezpočet žen, jak jsem byla učena v Planned Parenthood. Fetální tkáň necítí nic, když je odstraňována. Je to jednoduchá rychlá lékařská procedura.

Dalším pohybem bylo náhlé škubnutí malinké nohy, když dítě začalo kopat, jako by se snažilo vzdálit se od sondujícího vetřelce. Když kanyla tlačila na jeho bok, dítě se začalo namáhat, aby se odvrátilo a zkroutilo pryč od toho. Zdálo se mi jasné, že může cítit kanylu a nelíbí se mu, co cítí. A pak se lékařův hlas ke mně prodral a polekal mě.

„Posviť mi, Scotty,“ řekl ležérně sestra. Řekl jí, aby zapnula odsávání – při potratu odsávání není zapnuto, dokud se lékař se neujistí, že je vše přesně na správném místě.

Měla jsem náhlé nutkání zařvat „Stop!“ Zadržela jsem a říci: „Podívej se, co se děje tvému dítěti! Probud se! Pospěš si! Zastav je!“

Ale právě když jsem si myslela tato slova, podívala jsem se na svou vlastní ruku držící sondu. Já jsem byla jedním z „těch“, kdo prováděli tento úkon. Mé oči opět zalétly zpět na obrazovku. Kanyla se již otáčela a nyní jsem mohla vidět malinké tělo, jak se s ní prudce točí. Po krátkou dobu dítě vypadalo jako by bylo ždímano jako hadr,

krouceno a mačkáno. A pak se zmáčklo a začalo mizet do kanyly před mýma očima. Poslední, co jsem viděla, byla malá páteř, která byla vysáta do hadičky, a pak bylo pryč. A děloha byla prázdná. Naprosto prázdná.

Byla jsem ztuhlá, neochotná tomu uvěřit. Aniž jsem si to uvědomila, přestala jsem držet sondu. Sklouzla z pacientčina břicha na její nohu. Snažila jsem se silně se nadýchnout, ale nebyla jsem schopna se nadechnout ani vydechnout. Stále jsem zírala na obrazovku, dokonce, i když nyní byla tmavá, protože se ztratil obraz. Nic jsem neregistrovala. Cítila jsem se příliš ohromená a otřesená, abych se pohnula. Uvědomovala jsem si, že lékař a sestra si nenuceně povídali, zatímco pracovali, ale znělo to vzdáleně jako neurčitý šum v pozadí, těžko k slyšení kvůli bušení mé vlastní krve v mých uších.

Obraz malinkého těla, roztrhaného a odsátého, se znovu promítal v mé mysli a s obrazem prvního ultrazvuku Grace – jak byla asi stejně velká. Vzpomněla jsem si na jednu z mnoha pří o potratu, které jsem měla se svým manželem Dougem.

„Když jsi byla těhotná s Grace, to nebyl fetus; bylo to dítě,“ řekl Doug. A nyní mě to zasáhlo jako blesk: On měl pravdu! To, co bylo v děloze této ženy jen před chvílí, bylo živé. Nebyla to jen tkáň, jen buňky. Bylo to lidské dítě. A já jsem sváděla boj o jeho život! Bitva byla ztracena mrknutím oka. Co jsem po léta říkala lidem, co jsem věřila, učila a hájila, je lež.

Mladá, těhotná a osamělá

Poradnu Hnutí Pro život ČR Aqua vitae kontaktovala díky bezplatné lince na čísle 800 108 000 sedmnáctiletá dívka, která se nacházela na počátku těhotenství. Prosila naléhavě o pomoc při rozhodování. Situace byla velmi vypjatá, zvláště kvůli naplánovanému umělému ukončení těhotenství, které se mělo do týdne uskutečnit. Dívka se z přirozeného ženského instinktu ve svém

srdci tomuto zákroku zoufale bránila. Kvůli chybějícímu zázemí a podpoře okolí ale neviděla jinou možnost. Hovořila o tom, že nechce zabít maličké nevinné dítě.

Její prosba o pomoc zněla velmi úpěnlivě. Vyhledala si videozáznam potratu a shlédla ho na internetu. Říkala, že se jí přičí udělat něco tak strašlivého. O adopci ale nikdy neuvažovala, má pocit, že by jí to

zlomilo srdce, kdyby své dítě musela přenechat někomu jinému. Rodiče, kteří o jejím těhotenství od počátku vědí, jsou v tuto chvíli bohužel bez zaměstnání a nedokázali své dceři slíbit, že se o ni a její dítě zvládnou postarat.

Dívčin chlapec, otec dítěte, byl postaven před velmi náročnou situací. Svou slečnu miluje, ale dosud nemá dokončené vzdělání a neodvažuje se podle dívčiných slov postarat o rodinu. Stále v podstatě nechápe, co se stalo. Hovoří za něj v podstatě jeho rodiče. Ti na děvče spíše naléhají, aby šla na potrat co nejdříve. Zdůvodňují to obavou o to, aby narození dítěte nezkazilo život jejich synovi i jeho dívce. Tato mladá maminka zoufale toužila po ujištění, že se i takto náročná situace dá zvládnout jinak než ukončením života dítěte. Vlastně ale nikdo jí nedal žádné povzbuzení v tomto směru a všichni ji tlačili k jednostrannému řešení – k potratu. Na její přání, svobodné rozhodnutí, nebyly brány absolutně ohledy. Přitom jejím největším přáním je, aby se dokázala postarat o své dítě a dodělala si postupně školu. Je to tak nemožné?

Mgr. Irma Krylová

Poradna pro ženy v tísní Aqua vitae

Čekáte-li nečekaně dítě

volejte 800 108 000

dokončení ze strany 13

Znenadání jsem cítila pohled lékaře a sestry na mne. Vyvedl mě z mých myšlenek. Všimla jsem si sondy ležící na noze ženy a nešikovně jsem se snažila ji dát zpátky na místo. Ale mé ruce se chvěly.

„Abby, jste v pořádku?“ ptal se lékař. Oči sestry zkoumaly mou tvář se znepokojením.

„Jo, jsem v pořádku.“ Stále jsem neměla sondu správně umístěnou a nyní jsem si dělala starost, protože lékař nemohl vidět do dělohy. Má pravá ruka držela sondu a má levá ruka zlehka spočívala na teplém břichu ženy. Letmo jsem se podívala na její tvář – mnoho slz a výraz bolesti. Hýbala jsem sondou, dokud jsem znovu nezachytila obraz její nyní vyprázdňené dělohy.

Věřila jsem lži! Slepě jsem tak dlouho podporovala „firemní linii“. Proč? Proč jsem nehledala pravdu pro sebe? Proč jsem uzavřela své uši argumentům, které jsem slyšela?

Má ruka byla stále na břicho pacientky a mně připadalo, že právě jsem jí něco odebrala touto rukou. A má ruka začala bolet – cítila jsem skutečnou fyzickou bolest. A právě zde, stojíc vedle stolku, s rukou na břichu ženy, tato myšlenka přišla z hloubky ve mně: Už nikdy! Už nikdy.

Pohybovala jsem se automaticky. Když sestra umývala ženu, uklidila jsem ultrazvukový přístroj, pak jemně probrala pacientku, která byla ochablá a vyčerpaná. Pomohla jsem jí posadit se, dostala ji do kolečkového křesla a vzala ji do odpočívárny. Zabalila jsem ji do lehké přikrývky. Podobně jako mnoho pacientek, které jsem dříve viděla, pokračovala v pláči v očividné emoční a fyzické bolesti. Udělala jsem vše, aby jí bylo pohodlně.

Deset minut, možná nejvýše patnáct, uplynulo od té doby, kdy mne Cheryl požádala, abych pomohla ve vyšetřovně. A v těchto málo minutách se vše změnilo. Drasticky. Obraz maličkého dítěte krouťícího se a vzpírajícího se pořád přehrá-

val v mé mysli. A pacientka. Cítila jsem se tak vinná. Odebrala jsem jí něco vzácného a ona to ani neví.

Jak k tomu došlo? Jak se to přihodilo? Vložila jsem sebe, své srdce, svou kariéru do Planned Parenthood, protože jsem se starala o ženy v krizi. A nyní jsem čelila své vlastní krizi.

Když se nyní dívám zpět na onen nedávný den v září 2009, uvědomuji si, jak moudrý je Bůh, že nám nezjevuje naši budoucnost. Kdybych byla tehdy věděla, jakou bouří jsem se chystala přestát, asi bych nebyla měla odvalu postupovat kupředu. Snažila jsem se však, abych porozuměla, jak jsem se octla na tomto místě – žitím ve lži, šířením lži a zraňováním právě těch žen, kterým jsem tak chtěla pomoci.

A já jsem zoufale potřebovala vědět, co dělat dál. To je můj příběh.

LifeSiteNews.com

přeložil Michal Kretschmer

Objednávkový formulář

Pomozte nám s distribucí materiálů – svým přátelům a známým ve škole, v práci, v sousedství. Z televize se toho lidé mnoho nedozvědí a musejí se často poučit až z vlastních, někdy velmi bolestivých chyb. **Naším největším nepřítelem je neznalost.** Veškeré materiály jsou zasílány zdarma. Za jakékoli dary umožňující další výrobu informačních materiálů budeme vděční. Ukázky materiálů jsou k dispozici na adrese <http://prolife.cz>, kde je možné je i jednoduše objednat.

Letáky

Počet

L001	Hnutí Pro život ČR – základní informace o HPŽ ČR	
L002	Aqua vitae – informace o poradně pro ženy provozující zelenou linku dostupnou zdarma z celé ČR	
L003	Kronika života – barevné fotografie prenatalního vývoje člověka vhodné pro děti	
L005	Rychlá řešení dlouho bolí – popis prenatalního vývoje člověka a metod umělých potratů, působivé svědectví	
L007	Vyšetření v těhotenství – popis běžných vyšetření v průběhu těhotenství a zdůraznění těch, která mají za cíl vyhledat děti, které mohou být zdravotně postižené, a následně je usmrtit	

DVD

F001	Němý výkřik – bývalý ředitel největší potratové kliniky na světě dr. Bernard Nathanson vysvětluje průběh umělého potratu	
F003	Svoboda volby – dokument ukazující bez jakýchkoliv tabu výkon umělého potratu	
F005	Kultura života – Otázky bioetiky – osm filmů na dvou DVD se věnuje otázkám kultury života – původ bioetiky, potrat dnes, umělé oplodnění, kmenové buňky, prevence AIDS, legalizace eutanazie, paliativní medicína, bioetika a komunikace	

Jméno a příjmení

Adresa

E-mail, telefon

Knihy

K001	Proč pláčeš, Miriam – svědectví postižených žen a informace lékařů o psychických následcích umělého potratu	
K003	Když rozkvetne rumiště – životopis Nancy Hamiltonové, postiženého děvčátka, jehož život byl obohacením pro celou společnost	
K004	Ach, ten Sokrates... – netradiční dialog Sokrata s gynekologem, filozofem a psychologem o umělých potratech	

Brožurky

B002	Jana Beretta Molla – svědectví ženy, která se svobodně rozhodla dát život svému dítěti výměnou za život svůj	
B003	Touha po dítěti – podrobné informace o neplodnosti, její léčbě a metodách asistované reprodukce	
B005	Diktatura a lékařská věda – stále aktuální svědectví Lea Alexandera, psychiatra a účastníka Norimberských procesů s lékaři	

Ostatní materiály

M001	Model plodu ve 12. týdnu těhotenství	
S006	Sada samolepek stopgenocide.cz	
S010	Adopci mu dáte šanci – sada 4 samolepek s textem „Adopci mu dáte šanci, potratem jen smrt“	

Vyplněný formulář zašlete na adresu

Hnutí Pro život ČR
Hlubočepská 85/64

152 00 Praha 5

tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz

XI. Pochod pro život
26. března 2011 ve 14 hodin v Praze

Komu patří život dítěte ?

Co vše se v ČR dělá pro život, rodiny a ty, kdo hledají pomoc
Workshopy, 9:00 – 12:30
Husova 8, registrace na <http://prolife.cz>

Mše svatá obětovaná za děti zabitě při umělých potratech, za uzdravení
a obrácení rodičů a lékařů , 13:00 – 14:00
kostel sv. Jiljí

Pochod pro život, 14:00 – 16:00
Husova – Václavské náměstí

Za poslední rok zemřelo kvůli umělému potratu dalších 25 tisíc dětí.
Zůstali zde jejich zranění rodiče. Nastal čas na změnu.